

PERSPECTIVES CULTURALS DE FUTUR

"Any 2029. El President del govern de la República Federal de La Selva ha inaugurat les noves instal·lacions culturals i esportives del municipi de Salitja.

El nou complexe compta amb tota classe de locals: auditorium, filmoteca, videoteca, biblioteca, sales de conferències, pistes esportives, piscina, gimnàs,...

Totes les instal·lacions tenen els millors avenços tecnològics respecte a la luminotècnia, sonoritat, lluminositat, pavimentació, informàtica."

Aquesta notícia que podria aparèixer a la premsa d'aquí 40 anys té una sèrie d'elements que caldria analitzar per tal d'entendre les perspectives culturals del futur.

En primer lloc l'hipotètica nova estructuració política: la comarca convertida en República Federal, el Consell comarcal en Govern executiu, el poble en municipi. Amb aquesta última reivindicació, els del GAS estarien molt contents.

De fet es diu que el GAS és un grup ideològic, no estructurat, sense militància activa, no autoritzat, que es fa dir Grup d'Alliberament Salitjenc. No cal preocupar-se, cosa de poca importància. Potser després de l'enquesta faran un replantejament dels seus postulats i decidiran...

Bé, continuem. El nostre país ha canviat bastant els últims 20 anys com perquè ho faci també els pròxims 40 anys. Tot és possible!!!

Però el noticable és la inauguració del complexe cultural i esportiu. Això voldria dir que el poble hauria d'haver esperat 50 anys per aconseguir el bell anhel: tenir un local per a les seves activitats culturals i esportives.

Encara que potser d'aquí 40 anys, el vídeo ja serà un aparell fora d'ús i els llibres seran substituïts per petits ordinadors i les pel·lícules estaran en microfilms.

La tecnologia mai podrà fer perdre la cultura. De fet si preguntéssim a la gent què és el que llegirà amb més interès d'aquest dossier, segurament que seria la part de la història i la que parla del passat cultural.

Ara fa mig any en el núm. 9 de la revista TOSQUIJA en l'article titulat DES DE SALITJA a la pàgina 14 ja escrivia sobre les inquietuds culturals i qüestionava si el que es feia era suficient.

No serà que esperant, esperant el local ens estem adormint i perdent una mica les arrels culturals.

Tampoc no podem dir que hem estat parats sense fer res. Recordo que quan era secretari de l'Associació de pares "Les Fonts", es va presentar una sol·licitud de subvenció al Departament de Cultura de la Generalitat per a locals i instal·lacions i inclús un alt càrrec del Departament de Cultura a Barcelona, el Sr. Albert Manent, va venir a visitar-nos.

En aquella reunió es va constatar que la idea estava encara una mica verda perquè en aquell moment encara no estava totalment finançada la piscina. Però es va arribar a presentar un projecte. De fons el tema del finançament i suposo que encara es guarda el projecte en algun calaix abandonat.

Espai destinat per al futur local de Salitja

Tot sigui fer passos i potser algun dia sortirà una persona, millor que sigui jove, que tornarà fer créixer les il·lusions i a reviuire la idea del local social.

Mentrestant no cal adormir-se i potser jo no sóc el més adient per parlar d'això, ja que la meua vida passa molt a fora del poble, però em dóna una perspectiva diferent.

Cal tenir cura de tota l'estructura musical que ja hi ha al poble i potenciar-la. És molt positiu que joves amb majoria d'edat encara continuïn i animin.

Des d'aquestes ratlles faig una crida a una major col·laboració i entesa entre les institucions i les associacions de tota mena. No s'ha plantejat mai fer un cicle de conferències per als pares de temàtica àmplia i variada en què no fos solament l'escola o l'Ajuntament qui ho proposés sinó que les associacions de caire cultural també hi participessin. Podria ser un primer pas, com també fer-ho de manera descentralitzada de Vilobí encara que allà hi hagi més gent.

Recordo que anys enrera, la festa de l'11 de Setembre es va decidir fer-la rotatòria entre els tres pobles del municipi. El primer any la va organitzar Salitja, em sembla que amb força èxit i amb un parlament d'un polític de "categoria". I aquí es va acabar la cosa perquè la rotació va desaparèixer i va passar a ser un dia més de la festa de Vilobí i ara no se celebra.

Després es va donar a Salitja la revetlla de Sant Joan, però per si no ho sabeu els dies en què les orquestres i els conjunts són més cars són la revetlla de Sant Joan, vigília de la mare de Déu d'agost i la revetlla de fi d'any. Doncs, organitzar festes els dies més cars de l'any no és gens fàcil i per això la vam deixar perquè ens era deficitària.

No m'estic carregant res ni acusant ningú, però a vegades les coses es fan sense massa planificació i perspectiva de futur.

Aquest article no està concebut per donar solucions, però sí que hauria de despertar en el poble noves formes d'expressió cultural.

Hi tinc confiança ja que quan vaig demanar ajuda als joves del poble per col·laborar en aquest dossier, m'han sortit 10 col·laboradors. Per alguna cosa s'ha de començar. No ens desanimem!!